

متن پرسش

با سلام و عرض ادب و احترام خدمت شما استاد سخن و مرد عارف ضمیر و خوش اخلاق: از وقتی که شما فرمودین رهبری نایب امام زمان هستند و از طرفی فرمایشات اینچنینی هم دارند به والله قسم از امام زمان هم نومید شدم و شک کردم با ۵۵ سال سن ایشان کجا و آیت اله سیستانی کجا؟ رهبر در دیدار با نمایندگان ششم: معیشت نباشد دین، اخلاق، عصمت و عفت نیست رهبر در ملاقات با نمایندگان مجلس یازدهم، سوم خرداد ۱۴۰۲: شاخص‌هایی از نماینده انقلابی را بیان کرد و گفت: «بعد از ۳ سال، در مجموع این مجلس را همچنان انقلابی، جوان و پرتحرک می‌دانم؛ البته این نگاه، کلی و بدون در نظر گرفتن استثنائاتی است که ممکن است در مجلس وجود داشته باشد... عمده قوانین برای مبارزه با فساد، رفع تبعیض، رفع انحصار و بهبود فضای کسب و کار و با «قاطعیت و صراحت» تصویب شده است. / قانون جهش تولید دانش‌بنیان هم از جمله مصوبات راهبردی مجلس است.» در توصیه پایانی با تأکید بر به سرانجام رساندن کارهای بزرگ مجلس در سال آخر همچون برنامه هفتم، پیگیری شعار سال، نهایی کردن لوایح نیمه‌کاره و جبران خلأها و قصورها، خطاب به نمایندگان گفت: «سرافراز وارد مجلس شدید، ان‌شاءالله سرافراز از مجلس خارج شوید.» اما سخنان ایشان در دیدار با نمایندگان مجلس ششم در سال ۷۹: «کدام نقض کرامت انسانی بالاتر از این که انسانی، رئیس عائله‌ای، پدر خانواده‌ای، در جامعه‌ای که در آن همه چیز هم هست، نتواند اولیات زندگی فرزندان خودش را تأمین کند؟! کدام تحقیر از این بالاتر است؟! کدام نقض شخصیت و شرف و کرامت انسانی از این بالاتر است؟! صبح تا شب کار کند، آخرش به من یا به شما یا به آن مسؤول دیگر نامه بنویسد که من دو ماه است به خانه‌ام گوشت نبرده‌ام! يك وقت در جامعه گوشت و میوه نیست، من و شما هم نمی‌خوریم؛ يك وقت در جامعه امکانات رفاهی نیست، من و شما هم استفاده نمی‌کنیم؛ يك وقت ایام عید که می‌شود، فرزندان من و شما هم لباس نو بر تن نمی‌کنند. در این حالت کسی احساس سرشکستگی نمی‌کند - البلیه اذا عمت طابت - اما وقتی همه چیز هست، وقتی کسانی در جامعه با استفاده از فرصت‌های نامشروع توانسته‌اند برای خودشان آلف و الوف و زندگی‌های تجملی فراهم کنند، وقتی طبقاتی در جامعه هستند که برایشان پول خرج کردن هیچ اهمیتی ندارد، جمع کثیری از مردم که در بین آنها رزمندگان و عناصر نظامی و کارمندان دولت و معلمان و روستاییان و مردم مناطق محروم و دور و مناطق جنوب هستند، نتوانند نان و پنیر بچه‌هایشان را فراهم کنند، کدام شکستن شخصیت و شرف انسانی از این بالاتر است؟! شما می‌خواهید جواب چه کسی را بدهید؟ شما می‌خواهید دل چه کسی را خوش کنید؟ شما می‌خواهید چه کسی از شما راضی باشد؟ بله، مسأله

معیشت قطعاً در اولویت اول است. معیشت که نبود، دین هم نیست؛ اخلاق هم نیست؛ حفظ عصمت و عفت هم نیست؛ امید هم نیست. کسی را که به موقعیتی دست پیدا کرده، به خاطر این که برای رفع نابسامانی و فقر، تلاش و مجاهدت کند و شب و روز خودش را صرف نماید، ملامت نخواهند کرد. اولویتهای را پیدا کنید. مسائل اساسی جامعه اینهاست.» چه تفاوتی در وضعیت اقتصادی مردم ایجاد شده است که در سال ۷۹ معیشت در الویت قرار دارد اما در سال ۱۴۰۲ چنین اولویتی با آن لحن، برای مجلس نشینان تذکر داده نمی‌شود؟ تورم ۷۰٪ کمتر شده، رکود نیست؟ کیلو کیلو و شقه شقه گوشت می‌خریم؟ کرامت انسانی الحمدلله رعایت و تامین شده؟ معیشت تامین شده و آنانی که نان و پنیر نمی‌توانستند در سال ۷۹ بخورند امروزه کباب برگ و جوجه با سس فرانسوی می‌خورند؟! نمی‌دانم! فقط می‌دانم مجلس ۷۹ اصلاح‌طلبان بود و مجلس امروز اصولگرایان انقلابی و نوعاً پایداری‌های شاگردان معنوی و مادی مرحوم آقای مصباح یزدی! تفاوت دیگری اگر هست بفرمایید!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همچنان که در جواب سؤال شماره ۳۵۱۸۴ عرض شد بحث در رابطه با راهی است که بتوان از این مشکلات که می‌فرمایید عبور کنیم. و این که از نظر بنده آن راه در این زمانه جز حضور تاریخی انقلاب اسلامی در این کشور نیست، آن هم با خصوصیات که ذات انقلاب در خود دارد و با تعریفی که به مرور از زندگی انسان به میان می‌آورد که چگونه گرفتار مشکلات و موضوعاتی از جمله احساس پوچی و نیست‌انگاری که غرب گرفتار آن شد؛ نشویم. آیا در این مورد نیز فکر کرده‌اید وجهی از وجوه مشکلات ما مربوط به نوع فهمی است که بر اساس نگاه غربی به انسان و به زندگی می‌کنیم؟ موفق باشید